

[Lykketoft]

procent dér, for at vi kan gøre det andet? Hvad vil I helst? Hvordan vil I helst betale pengene? Hvad synes I er mest rimeligt? Hvis fru Addi Andersen gjorde det, kunne det være, hun godt kunne bevare sin jordforbindelse uden bare at fastholde folk i deres fordomme.

Jørgen Winther (V):

CD ønsker, at lejeværdien skal beregnes af ejendommens restgæld. Et forslag, der tilstræber at fremme den private opsparing, har naturligvis et sigte, som Venstre principielt kan støtte, og derfor har vi også en vis sympati for forslaget.

Vi er enige i, at en øget opsparing på baggrund af nedsat forbrug er en nødvendig betingelse for, at betalingsbalancen i forhold til udlandet kan forbedres. Uden opsparing ingen investeringer! Og uden investeringer ingen øget produktion!

Det er rigtigt, at motivationen til at optage nye forbrugslån med sikkerhed i fast ejendom vil mindskes, men det betyder ikke nødvendigvis, at selve låntagningsbehovet revurderes. Folk vil fortsat låne, men tvinges ud på et låne marked, hvor renten på grund af den mindre sikre sikkerhedsstillelse vil stige.

Det er allerede blevet nævnt, at specielt de selvstændige erhvervsdrivende, der finansierer deres virksomhed gennem låntagning, vil blive ramt af en sådan ordning. De kan ikke som andre, der låner til forbrug, lade være med at optage nye lån, men må fortsætte deres hidtidige politik, blot nu på dårligere vilkår. Ofrene for ændringen af beregningsgrundlaget vil derfor være en befolkningsgruppe, der i forvejen har det svært, og som i øvrigt er et vigtigt led i bestræbelserne på at øge produktionen i den private sektor.

Så lige et par enkelte ord til hr. Lykketoft, som taler meget om at lette yngre familiers situation. Det er godt at høre, og vi er da spændte på, når vi nu her om ganske kort tid har forslag angående en Søllerødordning, hvordan Socialdemokratiet stiller sig dér. Dér letter man virkelig familierne i form af, at de nu har muligheder for at passe egne børn under 3 år. Vi er også meget spændt på at høre, hvordan hr. Lykketoft vil gå ind i situationen angående fribørnehaver, så forældre har muligheder for selv at etablere pasning af børn på fribørnehavet vilkår. Vi glæder os meget til at se Socialdemokratiets velvilje over for dette forslag.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg skal ikke foregribe den debat, hr. Jørgen Winther gerne vil føre med mig i en sag, hvor jeg ikke er ordfører. Jeg vil bare sige én ganske bestemt ting til hr. Jørgen Winther og andre, som ytrer interesse for unge familiers spændte situation lige præcis i denne tid.

Det kan ikke nytte noget, når Konservative og Venstrepolitikere bliver ved med at gå op på en talerstol og ytre en vis interesse for de meget presserende problemer m.h.t. børnepasningsudgifter og meget høj gæld. De siger, at der måske skulle findes nogle løsninger på dem, men uden at ville erkende, at vil man løse disse meget presserende problemer, er der penge, der skal flyttes i dette samfund, er der noget, der skal fordeles om fra dem, som er veletablerede, fra dem, som har fået en samfundsskabt gevinst, bor billigt, har en høj levestandard, har fået mulighed for en stor forbrugslåntagning på grundlag af samfundsudviklingen, over til dem, som i øjeblikket betaler en uforholdsmæssig stor del af samfundets tilpasningsomkostninger til en mere fornuftig lav inflation og lav rente.

Glistrup (FP):

Siden dette århundredes begyndelse har vi haft en permanent indkomstskat i Danmark, og i alle disse år har vi ganske uændret haft en regel, der principielt fastslår, at ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal der indregnes lejeværdi af egen bolig. Det er altså noget, man har om man så må sige vænnet sig til.

Hvad man derimod knap nok har vænnet sig til endnu, er den enorme stigning, som indkomstskatten har udvist i de senere år. Vi ligger her i 1989, alt efter hvordan man afgrænser begrebet indkomstskat, på et sted mellem 200 mia. og 250 mia. kr. i provenu af indkomstskatten, og jeg tror, alle 179 i dette Ting, i hvert fald de 175, der er valgt i Syddanmark, er enige om, at det er for højt et niveau for indkomstskatten. Vi er også alle enige om, at selv om det ville være dejligt at gå ud på gader og stræder og sige, at indkomstskatten ophæves i morgen og vi afskaffer alle 230 milliarder kroners indkomstskat – eller hvad det er – med virkning fra i morgen, kan det simpelt hen ikke lade sig gøre, når vi skal føre en nogenlunde fornuftig politik.

Derfor må vi, når vi skal finde frem til, hvordan vi skal nedtrappe indkomstskatten, vurde-